

ปัญหาสงครามในยุคปรมาณู

(นิวเคลียร์)

โดย

ปรีดี พนมยงค์

นายปราโมทย์ พงศ์บุตร

ผู้จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๑๓

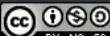

www.pridi-phoonsuk.org

ChangeFusion OPENBASE.in.th

 เนื้อหาทั้งหมดใน OpenBase ถูกเผยแพร่ภายใต้สัญญาอนุญาต Creative Commons Attribution-Noncommercial-Share Alike BY-NC-SA 3.0 Unported License ท่านสามารถนำเนื้อหาทุกชิ้นไปใช้และเผยแพร่ต่อได้ โดยต้องอ้างอิงแหล่งที่มา ห้ามนำไปใช้เพื่อการค้า และต้องใช้สัญญาอนุญาตชนิดเดียวกันนี้เมื่อเผยแพร่งานที่ดัดแปลง เว้นแต่จะระบุเป็นอย่างอื่น

ปัญหาสงครามในยุคปรมาณู

(นิวเคลียร์)

- ๑ -

ยุคปัจจุบันเป็นยุคปรมาณูหรือนิวเคลียร์ คือเป็นยุคที่มนุษย์สามารถทำให้นิวเคลียร์ (NUCLEUS) ซึ่งเป็นแกนกลางของปรมาณูแยกหรือผนึกรวมกันก่อให้เกิดพลังงานและความร้อนและกัมมันตภาพรังสีอย่างมหาศาล

มนุษย์ได้ใช้ความรู้นี้ทำสารอาวุธปรมาณูหรือนิวเคลียร์ที่สามารถทำลายมนุษย์ให้ถึงตายและบาดเจ็บทุพพลภาพครึ่งหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนหลายล้านคนได้ แต่มนุษย์ก็ได้ใช้ความรู้นี้ในทางสันติเพื่อความปรองอมอยู่ของมนุษย์ให้ดีขึ้น

ยุคปรมาณูนี้ได้หมายความว่าวิทยาศาสตร์สาขาปรมาณูพัฒนาไปเท่านั้น คือหมายรวมถึงการพัฒนาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งวิทยาศาสตร์สังคมทุก ๆ สาขาที่ก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง

ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ภายในชาติหนึ่ง ๆ ทมหงชนชั้นวรรณะแตกต่างกันคิด ระหว่างมนุษย์ต่างชาติหรือต่างกลุ่มชาติก็คิด ยังคงมีอยู่ในยุคนี้ ความขัดแย้งนั้นมุ่งทางเศรษฐกิจ ทางการเมือง ทางทัศนคติธรรม ดังนั้นการต่อสู้ระหว่างแต่ละฝ่ายจึงยังคงมีอยู่

ตามธรรมดาอันมนุษย์ซึ่งเป็นสัตว์ชาติที่พัฒนาสูงกว่าสัตว์ชาติชนิดอื่น ๆ นั้นก็ต้องการแก้ไขความขัดแย้งโดยวิธีสันติเป็นเบื้องต้นก่อน ถ้าแก้ไขทางสันติไม่ได้ หรือถูกกีดกันโดยทางกฎหมายหรือ

ทางพฤตินัยมิให้ใช้วิธีสันติแล้ว ก็เป็นธรรมดาที่มนุษย์ไม่มีทางเลือก
 อย่างอื่น นอกจากวิธีใช้ศาสตราวุธทุกชนิดทั้งศาสตราวุธมาตรฐานที่มนุษย์
 ใช้มาแต่โบราณกาลและที่พัฒนามีประสิทธิภาพสูงตามการพัฒนาของ
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และศาสตราวุธนอกมาตรฐาน อาทิ ศาสตราวุธ
 เคมี ศาสตราวุธชีววิทยา และศาสตราวุธนิวเคลียร์

สภามรบที่มนุษย์ต่อสู้ระหว่างกัน เพื่อแก้ไขขัดแย้งนั้นมิใช่มี
 เพียงสนามรบทางทหารประจำการเท่านั้น ยังมีสนามรบทางเศรษฐกิจ
 ทางการเมือง ทางทัศนคติธรรม กลุ่มสงครามตั้งแต่โบราณกาลมาได้
 ต่อสู้ในสนามรบเหล่านี้ตามกาลสมัย ต่อมาการต่อสู้ดังกล่าวนี้ได้พัฒนา
 เป็นระบบจนถึงขนาดปัจจุบันนี้เรียกว่า สงครามเศรษฐกิจ สงคราม
 จิตวิทยา สงครามการเมือง ซึ่งดำเนินอยู่เป็นประจำตลอดเวลา
 ที่เรียกว่า “สงครามเย็น” คือในระหว่างเวลาที่ “สงครามร้อน”
 ที่ใช้ศาสตราวุธยังไม่เกิดขึ้น และดำเนินรุนแรงยิ่งขึ้นเมื่อสงครามร้อน
 เกิดขึ้น และภายหลังที่สงครามร้อนได้ระงับไปแล้ว

ชาติที่มีความสำคัญถึงความสำคัญแห่งสงครามเศรษฐกิจ สงคราม
 การเมือง สงครามจิตวิทยา ที่มีบทบาทสำคัญจึงไม่หนักไปแต่หวังเอา
 ชัยชนะโดยสงครามศาสตราวุธอย่างเดียว เราจะเห็นได้ว่าบางชาติที่แม่
 เปลือกนอกแสดงว่าเป็นเอกราช แต่ในทางพฤตินัยตกเป็นเมืองขึ้น
 ของต่างชาติ โดยแพ้สงครามเย็นอย่างง่ายดาย เช่นรัฐบาลของชาติ
 นั้นยอมแพ้สงครามเศรษฐกิจทั้ง ๆ ที่ชาตินั้นมีทรัพยากรและพลังคนท

สามารถขึ้นอยู่กับลำพังได้ แต่ก็สมัครใจในนโยบายขอทานชาติอื่น
 ให้ช่วยเหลือโดยมีพันธนาการ เมื่อแพทางเศรษฐกิจแล้วก็ยอมแพทาง
 การเมืองโดยยอมทำตามนโยบายของต่างชาติผู้เป็นนาย และยอมแพ
 ทางทัศนคติธรรมที่เป็นหลักนำในการปฏิบัติทางเศรษฐกิจ การเมือง
 การทหาร การศาล การศุลกากร โดยยอมให้ทหารต่างดาวเข้ามาตั้ง
 ฐานทัพและให้มีสิทธิพิเศษที่ทหารต่างดาวมีอำนาจ “สภาพนอกอา-
 นาเขต” ที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “Extra-Territoriality” คือ
 ทหารต่างดาวทำผิดในประเทศฐานทัพโดยไม่ต้องขึ้นศาลของประเทศ
 นั้น และมีสิทธิพิเศษในการนำพัสตของกินของใช้เข้ามาได้โดยไม่
 ต้องเสียภาษศุลกากร ในทางพฤตินัยก็อุปประเทศที่ยอมแพ้สงคราม
 เป็นเช่นนั้นเป็นอาณานิคมของฝ่ายชนะสงครามเช่นที่เบนเจ้าอาณานิ-
 คมสมัยใหม่ จึงขอให้พลเมืองไทยผู้รักชาติพิจารณาตนเองว่า ประเทศ
 ไทยอันเป็นรักของเราถูกนำไปแพ้สงครามเช่นดังกล่าวนี้หรือไม่และ
 เราควรปรับปรุงเครื่องมือในการทำสงครามเช่นทั้งหลายนั้นเพื่อใหม่ประ-
 สัตธิภาพสามารถแก้ไขความเป็นฝ่ายแพ้ในสงครามเช่นให้เราได้เอก-
 ราชสมบูรณ์ทุกประการหรือไม่

- ๓ -

ตั้งแต่โบราณกาลมาจนถึงปัจจุบัน และจะเป็นต่อไปในอนาคต
 ตราบเท่าที่ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ยังมีอยู่ดังกล่าวข้างบนนั้น ทหาร
 จำเป็นต้องมเพื่อป้องกันชาติจากการรุกรานทางศาสตราวุธของชาติอื่น แต่
 คำว่า “ทหาร” นั้นมิใช่เป็นเครื่องผูกขาดของนายทหารจำนวนน้อย
 เพียงหยิบมือเดียวที่ชอบอ้างผูกขาด “ทางทหาร” ว่าเป็นของตน โดย

เฉพาะ “ทหาร” นั้นหมายถึงทหารประจำการ ทหารกองหนุน ทหาร
 กองเกินอัตราทุกๆ คนที่อาจถูกระดมเป็นทหารประจำการ อันที่จริงตั้ง
 แต่โบราณเป็นต้นมาถือว่าชายไทยทุกคนต้องเป็นทหาร ซึ่งรัชกาลที่ ๖
 ได้นำมาบัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. เกณฑ์ทหาร พ.ศ. ๒๔๖๐ งบประมาณปัจจุบัน
 ด้วยแล้วพลเมืองไทยชายหญิงทุกคนที่แม้มิใช่เป็นทหารประจำการใน
 สนามรบก็ต้องเสี่ยงต่อความตายหรือบาดเจ็บทุพพลภาพจากการรบใน
 สงครามร้อนจากศาสตราวุธของข้าศึก สงครามโลกครั้งที่ ๒ ปรากฏว่า
 พลเมืองที่ไม่ใช่ทหารประจำการของประเทศที่ถูกรุกรานต้องตายเพราะ
 ศาสตราวุธของข้าศึกยิ่งกว่าทหารที่ประจำอยู่ในแนวรบ เช่นในสหภาพ
 โซเวียต ทหารในแนวรบตาย ๗ ล้านคน แต่พลเมืองโซเวียตที่ไม่ใช่
 ทหารประจำแนวรบตาย ๒๐ ล้านคน ถ้าสงครามในยุคนั้นคู่สงคราม
 ใช้ศาสตราวุธที่มีประสิทธิภาพสูงยิ่งกว่าในสงครามโลกครั้งที่ ๒ แล้ว
 พลเมืองก็จะต้องตายหรือบาดเจ็บยิ่งกว่าในสงครามโลกครั้งที่ ๒ และ
 เมื่อสงครามเย็นเกิดขึ้นก็ สงครามร้อนที่ใช้ศาสตราวุธดี พลเมืองชาย
 หญิงก็ต้องถูกกระแทกกระเทือนจากสงครามทุกอย่าง โดยทางพฤตินัย
 นั้นพลเมืองทุกคนอยู่ในสนามรบ

สงครามยุคปัจจุบันจึงเป็นสงครามประชาชนที่จะต้องดำเนิน
 โดยประชาชนทั่วประเทศ มิใช่สงครามที่ทำโดยทหารประจำการเท่า
 นั้น รัฐบาลของประเทศใดเข้าใจลักษณะของสงครามประชาชนก็สาม
 ารมารถนำชาติให้ได้เปรียบในกรณีที่จะต้องทำสงคราม บางประเทศ
 ได้มีคตินิยมมาตั้งแต่โบราณกาลว่า ทหารเปรียบเหมือนปลาประชา
 ชนเปรียบเสมือนน้ำปลาไม่มีน้ำหล่อเลี้ยงปลาก็ตาย ดังนั้นนายทหาร

ชั้นสูงเพียงไม่กี่คนจึงไม่มีความชอบธรรมที่จะผูกขาดเรื่องที่ดินพูดด้วย
ถ้อยคำว่า “ทางทหาร” ไว้เป็นของตน แล้วอาศัยทหารประจำการ
ทรงปวงเป็นเครื่องมือค้ำจุนอภิสิทธิ์ของตน

ทางฝ่ายตะวันตกนั้น อดีตประธานาธิบดีรูสเวลต์เคยอ้างถึงอำนาจ
สูงสุดของปวงชนในการทหารไว้เมื่อท่านตกลงใจสมัครเข้าแข่งขันเป็น
ประธานาธิบดีครั้งที่ ๔ ว่า ท่านต้องเชื่อคำสั่งของผู้บัญชาการทหารสูง
สุดของท่านคือ “ปวงชนอเมริกัน” แต่เมื่อสันประธานาธิบดีรูสเวลต์
แล้วคติของท่านผู้ถูกทอดทิ้งโดยนักการทหารสมัยใหม่อเมริกันที่เชื่อ
ว่าจะเอาชนะในสงครามได้ โดยทหารประจำการที่ใช้ศาสตราวุธประสิทธิภาพ
สูงทั้งในทางมาตรฐานและนอกมาตรฐาน ผลแห่งสงครามในเวียดนาม
ไม่ได้พิสูจน์ว่าทัศนะหลังเป็นอย่างไร

—๔—

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗-๑๙๖๘ สงครามระหว่างจักรวรรดินิยมอเมริ
กันและลูกสมุนฝ่ายหนึ่ง กับราษฎรเวียดนามอีกฝ่ายหนึ่งได้ทวีความ
รุนแรงถึงระดับสูงมาก เนื่องจากจักรวรรดินิยมอเมริกันได้ใช้อาวุธ
มาตรฐานที่มีประสิทธิภาพสูงทุกชนิดแล้วก็เอาชนะ ราษฎรเวียดนาม
ไม่ได้จึงได้ใช้อาวุธนอกมาตรฐานซึ่งสัญญากรุงเฮกห้ามไว้คือ “อาวุธ
เคมี” ก็ยังเอาชนะราษฎรเวียดนามไม่ได้ จึงใช้อาวุธซึ่งสหประชาชาติ
ห้ามไว้ แต่ ส.ร.อ. ไม่ยอมเป็นภาคคือ “อาวุธชีววิทยา” หรือ อาวุธ
เชื้อโรค อาวุธนอกมาตรฐานสองชนิดนี้ทำลายพลเมือง สัตว์เลี้ยง
และพืชผลก่อให้เกิดความตายเกิดความอึดอัดขาดแคลน
แต่จักรวรรดินิยมอเมริกันและลูกสมุนก็ยังเอาชนะฝ่ายราษฎรเวียดนาม
ไม่ได้

นายทหารยศสูงบางคนพูดว่าเพราะฝ่ายราษฎรเวียดนามทำการรบ
นอกตำรามาตรฐาน จึงเป็นเหตุให้ฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกันกับพันธุ-
มิตรเอาชนะในสงครามเวียดนามไม่ได้

ข้าพเจ้าเห็นว่านายทหารบางคนที่พูดเช่นนั้น พิจารณาจากทัศนะ
สงครามมาตรฐานมาตรฐานสมัยใหม่แต่อย่างเดียว โดยไม่พิจารณา
สงครามมาตรฐานทุกชนิดให้ครบถ้วนซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวใน
ข้อ ๕ ต่อไป

ในข้อนี้จะขอวิจารณ์ถึงสงครามเศรษฐกิจ สงครามการเมือง
สงครามจิตวิทยา ซึ่งฝ่ายทำสงครามในเวียดนามได้กระทำอันมีบทบาท
สำคัญเป็นเหตุให้ฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกันและลูกสมุนทมิฬสาตราวุธ
ประสิทธิภาพสูงไม่อาจใช้อาวุธนั้นเอาชนะนักรบฝ่ายราษฎรเวียดนามได้

ก. ฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกันได้ทำสงครามเศรษฐกิจต่อฝ่าย
ราษฎรเวียดนามอย่างสุดเหวี่ยง คือการปิดล้อมทางทะเลมิให้ฝ่ายราษฎร
เวียดนามมีการค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าของกินของใช้จากต่างประเทศ
โดยการขนส่งทางทะเล และใช้เครื่องบินทิ้งระเบิดทำลายท่าขนบขนาน้ำ
และอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของราษฎรเวียดนามอย่างหนัก แต่จักร-
วรรดินิยมก็เอาชนะสงครามเศรษฐกิจต่อราษฎรเวียดนามไม่ได้ เพราะ
ฝ่ายราษฎรเวียดนามเหนือและเขตปลดแอกใต้ที่เข้มงวดอยู่นั้น แม้อัต-
กัตแต่ก็มีอาหารกินและมีของใช้เท่าที่จำเป็นในการดำรงชีพต่อสู่ฝ่าย
จักรวรรดินิยมได้ นอกจากนี้ราษฎรเวียดนามในเขตดังกล่าวนี้ได้รับ
ความช่วยเหลือจากจีน โขเวียตและประเทศในค่ายสังคมนิยมแล้ว ส่วน
ของส่วนใหญ่ก็ได้จากการผลิตภายในเขตแดนของตนเอง ทั้งแบบการ

พอเพียงสำหรับมาตรฐานของราษฎรเวียดนามที่เผชิญต่อการกินอยู่อย่างประหยัดมิได้เผชิญต่อการฟุ่มเฟือย ซึ่งต่างกับความเคยชินของจักรวรรดินิยมและลูกสมุน

ส่วนจักรวรรดินิยมอเมริกันนั้น การใช้จ่ายในสงครามเวียดนามจำนวน ๒๘๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์และการช่วยเหลือลูกสมุนอีกหลายพันล้านเหรียญนั้น ทำให้ฝ่ายตนเองต้องแพ้ในสงครามเศรษฐกิจซึ่งคนไทยก็ย่อมเห็นได้ว่าค่าของเงินเหรียญ ส.ร.อ. ได้ลดน้อยลงไป และกระทบถึงประเทศบริวารที่ผูกค่าเงินตราของตนอยู่กับเหรียญ ส.ร.อ. นั้นให้มูลค่าลดลงตามไปด้วย และความเสื่อมโทรมทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นใน ส.ร.อ. และในประเทศบริวาร การแพ้สงครามเศรษฐกิจจึงเป็นเหตุให้จักรวรรดินิยมอเมริกันจำต้องหาทางออกเพื่อถอนตัวจากสงครามสาตราวุธในเวียดนาม

ข. สงครามการเมืองภายในเวียดนามเหนือและเขตปลดแอกใต้ นั้น ฝ่ายราษฎรเวียดนามมีความสำเร็จได้รับความสนับสนุนเต็มที่จากราษฎรของตน

ส่วนสงครามการเมืองระหว่างประเทศนั้น เราข่อมารู้ได้ว่าฝ่ายราษฎรเวียดนามเหนือและเขตปลดแอกใต้ได้รับผลจากยุทธวิธีการเมืองและการทูตคือได้รับความสนับสนุนมิเพียงแต่ราษฎรในค่ายสังคมนิยมเท่านั้น คือได้รับความสนับสนุนจากประเทศที่ไม่สังกัดค่ายที่ใดมีขบวนการต่อต้านการรุกรานเวียดนามโดยจักรวรรดินิยมอเมริกัน และยังกว่านั้นราษฎรอเมริกันเองจำนวนไม่น้อยรวมทั้งวุฒิสมาชิกก็คัดค้านการที่จักรวรรดินิยมดำเนินสงครามเวียดนาม

ส่วนจักรวรรดินิยมอเมริกันนั้น ยังเหลือพันธมิตรที่ซอส์ตัยใน เวียดนามใต้นอกเขตปลดแอก ในประเทศไทยและเกาหลีใต้เท่านั้น ส่วนฟิลิปปินส์และออสเตรเลียได้ถอนทหารออกจากเวียดนาม (ก่อน ไทย) แล้ว โดยเฉพาะองค์การ ส.ป.อ. นั้น ปากีสถาน ฝรั่งเศส อังกฤษ ฟิลิปปินส์ก็พากันถอนตัวในทางพฤตินัย บางประเทศก็เป็น สมาชิกแต่ในนามซึ่งจักรวรรดินิยมอเมริกันหวังพึ่งในสงครามทางสาตราวุธไม่ได้เหมือนที่หวังไว้เมื่อแรกตั้ง ส.ป.อ.

ดังนั้นจักรวรรดินิยมอเมริกันจึงเป็นฝ่ายแพ้ในสงครามการเมือง ต่อฝ่ายราษฎรเวียดนาม สิ่งที่จักรวรรดินิยมชนะในสงครามการเมืองก็คือชนะต่อประเทศพันธมิตรของตนเอง คือเวียดนามใต้นอกเขตปลดแอก ประเทศไทยและเกาหลีใต้

ค. สงครามจิตวิทยา นั้น จักรวรรดินิยมได้เปิดการสอบรบมาชนในประเทศไทยและในบางประเทศพันธมิตรของตน แต่วิธีปฏิบัติไม่ได้ผลที่ทำให้ราษฎรเวียดนามเหนือและในเขตปลดแอก ใต้หลงเชื่อหันมาเข้าข้างฝ่ายจักรวรรดินิยม ผลที่จักรวรรดินิยมได้นั้น ก็คือทำให้คนในประเทศไทยส่วนหนึ่งเกิดความกลัวคอมมิวนิสต์เหมือนดังกลัวผีไปตามโฆษณาชวนเชื่อ การก่อให้เกิดความกลัวเช่นนี้เป็นดาบสองคมคือด้านหนึ่งทำให้คนที่เชื่อคำโฆษณาหวังพึ่ง ส.ร.อ. แต่อีกด้านหนึ่งทำให้คนเสียขวัญซึ่งจะพ่ายแพ้แก่คอมมิวนิสต์ได้ง่าย ดังปรากฏตัวอย่างของรัสเซียสมัยพระเจ้าซาร์ และประเทศจีนสมัยก๊กมินตั๋งครองอำนาจอยู่บนแผ่นดินใหญ่ และมีตัวอย่างสงครามจิตวิทยาที่เจงกิสข่านผู้เป็นประมุขของชาวมองโกลในศตวรรษที่ ๑๓ ซึ่งอาศัย

ทหารม้า ๕ หมื่นคนก็สามารถพิชิตเอเชียกลาง ยุโรปตะวันออกได้โดย
 โขยณาล่วงหน้าก่อนที่เจงกิสข่านครุร้ายนัก พลเมืองในเขตที่เจงกิส-
 ข่านจะรุกไปเกิดความกลัวก็พากันหลบซ่อนก่อนที่กองทัพเจงกิสข่าน
 จะมาถึง เจงกิสข่านจึงสามารถพิชิตดินแดนดังกล่าวแล้วได้ แต่จักร-
 วรรดินิยมทำไม่ได้ผลในประเทศที่ยอมให้คอมมิวนิสต์ต่อสู้ทางรัฐสภา
 เช่นในประเทศเสรีนิยมแห่งยุโรปตะวันตก ประเทศอินเดีย ลังกา
 เป็นต้น

ส่วนฝ่ายราษฎรเวียดนามและเขตปลดแอกไต้หวันทำสงครามจิต
 วิทยาชนิดที่ไม่ชักชวนให้ชาติใดเป็นคอมมิวนิสต์ แต่ชี้แจงสภาพ
 ความเป็นจริงที่ตนเป็นฝ่ายถูกจักรวรรดินิยมอเมริกันและลูกสมนุกราน
 จึงได้รับความเห็นใจจากราษฎรมากมายหลายประเทศที่ไม่สังกัดค่ายใด
 และยิ่งกว่านั้นราษฎรส่วนมากใน ส.ร.อ. เอง เรายังถือได้ว่าฝ่าย
 ราษฎรเวียดนามมีชัยในสงครามจิตวิทยา ซึ่งทำให้ราษฎร ส.ร.อ.
 เองต่อต้านการที่รัฐบาลของตนทำสงครามในเวียดนาม และราษฎรใน
 ประเทศมากหลายที่ความเห็นใจราษฎรเวียดนามนั้น จัดเป็นขบวนการ
 แสดงกำลังคัดค้านจักรวรรดินิยมอเมริกันและลูกสมน ซึ่งเปรียบ
 เหมือนปลาที่มพิษภัยมากนั้นกินมาตลอดเลยเหือดระเหยไปยั้งจน
 ทุกวัน

—๕—

บัดนี้ข้าพเจ้าขอวิจารณ์คำพูดของนายทหารยศสูงบางคนที่มีทัศนะ
 ถือเอาชัยชนะจากสงครามทางอาวุธเป็นสำคัญกล่าวว่าฝ่ายราษฎร
 เวียดนามทำการรบนอกมาตรฐานจึงเป็นเหตุให้จักรวรรดินิยมอเมริกัน
 และลูกสมนเอาชนะไม่ได้

ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้พูดเช่นนั้นซึ่งนอกจากไม่คำนึงถึงความสำคัญของ
สงคราม เศรษฐกิจ การเมือง จิตวิทยาแล้ว ยังไม่คำนึงถึงสาตราวุธ
ชนิดอื่นๆ นอกจากสาตราวุธสมัยใหม่ที่ยังคงใช้ได้ในยุคปัจจุบันตาม
ภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมของยุทธภูมิแต่ละท้องที่

จริงอยู่สาตราวุธประสิทธิภาพสูงสมัยใหม่นั้น มีอำนาจยิ่งกว่า
สาตราวุธสมัยเก่า และเป็นธรรมดาที่ราษฎรในประเทศด้อยพัฒนา
เช่นเวียดนามเหนือและเขตปลดแอกได้สนับสนุนมีสาตราวุธสมัยใหม่
น้อยกว่าฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกัน แต่ฝ่ายราษฎรเวียดนามในเขตตั้ง
กล่าวทำการรบตรงตามตำรามาตรฐานสูงสุด คือ “ปรัชญาการทหาร”
เมื่อก้าวถึง “ปรัชญา” เราหมายถึง “ยอดสรุปแห่งวิชา” นักการ
ทหารชั้นสูงสุดย่อมศึกษาปรัชญาการทหารที่ยอดสรุปสำคัญที่สุดประ-
การแรกคือ “กำลังใจของทหารเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการรบ” แม้ทหาร
จะมีอาวุธวิเศษปานใดก็ตาม ถ้าทหารไม่มีกำลังใจที่จะรบอาวุธนั้น
ก็เป็นท่อนเหล็กหรือวัตถุที่ไม่มีอำนาจ ถ้าทหารมีกำลังใจบ้างแต่ไม่
อดทนเด็ดเดี่ยวก็เกิดความท้อถอยในที่สุดหมดกำลังใจไปได้

กำลังใจของทหารย่อมขึ้นต่อวิธีการของระบบสังคมที่แตกต่างกัน
ประเทศจักรวรรดินิยมอเมริกันและสมุนที่รับเอาวิธีการซากศักดิ์นา
ผสมเข้ามาด้วยวิธีเกณฑ์ให้เป็นทหารนั้นก็ปรากฏผลชัดเจนในสงคราม
เวียดนามแล้วว่า ชายหนุ่มอเมริกันจำนวนไม่น้อยยอมติดคุกแทนที่
จะไปรบในเวียดนามตามหมายเกณฑ์ วิธีเอาเงินเข้าล่อใจให้ไปรบ
ก็เป็นไปไม่ได้ทั่วถึงพลทหาร ถ้าจะให้ทั่วถึงพลทหารทุกคนก็ต้องใช้

เงินจำนวนมากมายมหาศาลตั้งแต่ ส.ร.อ. เองก็ไม่มีเงินพอทำ
เช่นนั้น มีแต่วิธีใช้เงินล่อใจให้แก่นายทหารผู้ใหญ่คนละมาก ๆ เท่านั้น
แต่ผู้ถืออาวุธเขารบในสนามรบนั้นคือพลทหารและนายทหารชั้นผู้น้อย
เมื่อนายทหารชั้นผู้ใหญ่เองที่ได้อำนาจและผลประโยชน์มากจนก็เกิดทัศนะ
เป็นนายทุนใหญ่ขึ้นมา จึงคิดหาเงินอย่างนายทุนยิ่งกว่าสนใจในการ
ทหารที่ตนมีภาระโดยตรง จึงกลายเป็นนายทุนถืออาวุธ ดังนั้นนาย-
ทหารผู้ใหญ่เองก็ไม่มีกำลังใจแท้จริงในการทหารคือได้แต่แฝงผลทหาร
และนายทหารชั้นผู้น้อยให้กลายเป็นเครื่องมือพทกษรักษาอำนาจทุน
ของนายทหารผู้ใหญ่ไว้

นักการทหารชั้นสูงศึกษาปรัชญาการทหารก็คงพบคำสอนหลาย
คำที่ตรงกันว่า “รู้จักเขาและรู้จักเรา” ไซ้รบร้อยครั้งกษณะทั้งร้อยครั้ง
ดังนั้นจึงยอมอ่านหนังสือของผู้เขถือ ได้กล่าวถึงลักษณะและวิธีการ
ทหารของประเทศต่างๆ รวมทั้งของค่ายสังคมนิยมด้วย โดยเฉพาะผู้
นิยมอเมริกันก็ยอมได้อ่านหนังสือของ เอ็ดการ์ สโนว์ ที่ได้สังเกต-
การณ์ประเทศจีนหลายสมัย และเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๒ ก่อนที่ประธานา-
ธิบดินีจะไปเยือนประเทศจีนนั้น เอ็ดการ์ สโนว์ก็ได้เขียนบทความ
ความลงพิมพ์ในนิตยสาร “ไต้ฟ” อ้างถึงคำขวัญของเหมาเจ๋อตงว่า
“ก็กมมตงเป็นผู้ขนอาวุธที่ดที่สุดให้แก่ทหารราษฎร” คำขวัญนี้เป็น
ผลสรุปจากความจริงที่พบในการรบระหว่างทหารราษฎรที่อาวุธด้อย
กว่าแต่มีกำลังใจรบฝ่ายหนึ่ง กับ ทหารก็กมมตงที่พลทหารและนาย-
ทหารชั้นผู้น้อยซึ่งไม่มีกำลังใจรบอีกฝ่ายหนึ่ง แม้ก็กมมตงจะปุน
บำเหน็จเลอนยศนายทหารรวดเร็วจนมีนายพลมากมายเหลือคณานับ

แต่พลทหารและนายทหารชั้นผู้น้อยของก๊กมินตั๋งไม่กล้าลงใจรบเพียงพอจึงแพ้คอมมิวนิสต์ง่าย ๆ อาวุธสมัยใหม่ทุกชนิดที่ ส.ร.อ. ให้แก่ก๊กมินตั๋งนั้น ก็ตกถึงมือทหารราษฎรจีนที่ใช้อาวุธนั้นเองทำการต่อสู้ทหารก๊กมินตั๋งกองอื่น ๆ ต่อไป

ส่วนทหารราษฎรของจีนและเวียดนามนั้น นอกจากทหารประจำการที่จัดขึ้นภายหลังสถาปนารัฐใหม่นั้น ๆ แล้ว ก็เป็นทหารที่สมัครใจทำการรบโดยมีจิตสำนึกในชนชนวรรณะของตนซึ่งถูกกดขี่เบียดเบียนจากอภิสิทธิ์ชนและจักรวรรดินิยม ตนไม่มีทางสันติที่จะต่อสู้เพื่อให้อิสรภาพ จึงต้องใช้ชีวิตต่อสู้ทางอาวุธด้วยความเสียสละอาภายและสมัครใจเข้าอยู่ในกองทัพของราษฎรโดยมิใช่ถูกเกณฑ์และมีใช้มี薪金รางวัล ไม่มียศ แต่ก็มีกำลังใจรบยิ่งกว่าทหารเกณฑ์ที่จ้อใจรบ และมีกำลังใจสูงกว่าทหารรับจ้างและทหารหวังตามยศ นักรบเวียดนามนั้นประกอบด้วยชายหญิงฉกรรจ์ของเวียดนามที่เป็นทหารประจำการในกองทัพของราษฎรส่วนหนึ่งและอีกส่วนหนึ่งคือราษฎรเวียดนามหญิงและชายยกเว้นเด็ก ๆ ก็เป็นนักรบทุกคนโดยสมัครใจ ขอให้เราลองคำนวณดูว่าราษฎรเวียดนามเหนือมีพลเมืองประมาณ ๒๑ ล้านคน เวียดนามในเขตรัฐบาลชั่วคราวประมาณ ๑๐ ล้านคน ทหารและนักรบฝ่ายราษฎรเวียดนามมีจำนวนท่วมท้นจำนวนทหารอเมริกันและลูกสมุนในสงครามเวียดนามประมาณเท่าใด

สาตราวุธของฝ่ายราษฎรเวียดนามนั้น นอกจากได้รับความช่วยเหลือจากจีนและโซเวียตแล้วก็เป็นสาตราวุธมาตรฐานทุกชนิดที่มนุษย์

เคยใช้ในการรบตั้งแต่สมัยโบราณเป็นต้นมา ซึ่งราษฎรเวียดนาม
สามัญชนทำตนเองได้โดยไม่ยาก เช่น ธนู หน้าไม้ หอก หลาว มัด
ดาบ และดาบปลายปืน

นักการทหารที่ไม่คล้อยตามตำรามาตรฐานอเมริกันถือเอาอาวุธ
สมัยใหม่เป็นหลักสำคัญอย่างเดี๋ยวแล้ว ก็ยอมเข้าใจว่ายุทธวิธีของ
แต่ละประเทศจะต้องใช้ให้เหมาะแก่สภาพกำลังใจของนักรบ สาตรา-
วุธที่ราษฎรมีอยู่และภูมิประเทศกับสภาพแวดล้อมของแต่ละประเทศ
มิใช่หวังพึ่งจากจักรวรรดินิยมอเมริกันที่จะคุ้มครองให้ ซึ่งทำให้เสีย
ความเป็นเอกราชสมบูรณ์ของชาติ

โดยที่ฝ่ายราษฎรเวียดนามมีสาตราวุธสมัยใหม่น้อยกว่าจักรวรรดิ
นิยมอเมริกันดังนั้นจึงได้ฝึกฝนในทางใช้อาวุธที่มีประสิทธิภาพในการ
รบประชิดตัวข้าศึกในระยะสั้นคือรบประจัญบานด้วย “ดาบปลายปืน”
และปืนกลมือที่ราษฎรเวียดนามทำได้เองโดยไม่ยาก โดยอาศัยภูมิ-
ประเทศป่าเขากำบังให้เคลื่อนเข้ามาใกล้ ทหารราษฎรเวียดนามที่มี
กำลังใจสูงและชำนาญในการใช้ดาบปลายปืนก็สามารถประจัญบาน
ข้าศึกที่ถนัดแต่การใช้อาวุธอัตโนมัติในระยะห่างตัว ครั้นเมื่อข้าศึก
เห็นดาบปลายปืนขาวๆ เขาก็ไม่มีกำลังใจพอที่จะประจัญบานได้ อันที่
จริงในสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๑ ซึ่งหลายกองพลของไทย
ไม่มีปืนกล ส่วนบางกองพลในกรุงเทพฯ ก็มีบางกองร้อยรักษา
พระองค์ที่มีปืนกลนั้น ทหารไทยสมัยนั้นได้รับการฝึกฝนการรบด้วย
ดาบปลายปืนอย่างเอาจริงเอาจัง เพราะทางทหารสมัยนั้น ถือคติถูก

ต้องว่าการรบบชั้นแตกหักอยู่ที่ดาบปลายปืน นโปเลียน โบนาปาร์ต สมัยที่เป็นนายทหารในกองทัพอภิวังฝรั่งเศสได้กล่าวไว้ว่า “การอภิวัง คือ ความคิดบวกด้วยดาบปลายปืน”

ประเทศจีนของราษฎรที่สามารถทำสาธารณรัฐสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพสูงได้ทุกชนิดรวมทั้งลูกกระเบิดนิวเคลียร์และจรวดยิงข้ามทวีปได้ แต่ประเทศจีนก็ไม่ละทิ้งการรบบมาตรฐานด้วยดาบปลายปืน นักทัศนารวมที่โอกาสชมการฝึกทหารราษฎรในสหการราษฎร (People's commune) หรือสังเกตเด็กนักเรียนฝึกอยู่ในลานโรงเรียนในเมืองก็จะเห็นว่าเด็กฝึกพลองด้วยการสมมุติเป็นบ่นมดาบปลายปืนในท่าทางขำขันด้วยคำอุทานว่า “ซา ซา ซา” แปลตามตัวว่า “ฆ่า ฆ่า ฆ่า” อันเป็นคำอุทานของทหารในการประจัญบานด้วยดาบปลายปืน ประเทศจีนมีพลเมือง ๘๐๐ ล้านคนเศษ ก็มีผู้ได้รับการฝึกฝนในการรบด้วยดาบปลายปืนหลายร้อยล้านคน

ฉะนั้นแม้ยุคนจะเป็นยุคนิวเคลียร์ แต่อาวุธมาตรฐานทุกชนิด โดยเฉพาะดาบปลายปืนอันศักดิ์สิทธิ์นั้นยังคงใช้ได้โดยเงื่อนไขว่านักรบต้องมีกำลังใจสูงและใช้ยุทธวิธีเหมาะสมตามภูมิประเทศและสภาพแวดล้อม

—๖—

ภายหลังที่จักรวรรดินิยมอเมริกันไม่สามารถเอาชนะราษฎรเวียดนามโดยการใช้อาวุธนอกมาตรฐานคืออาวุธเคมีและอาวุธเชื้อโรคชีววิทยาแล้ว พวกเขาตำริจะยกระดับสงครามให้สูงขึ้นถึงขั้นสูงสุดโดย

ใช้อาวุธนิวเคลียร์ (ปรมาณู) ตามที่ข่าวแพร่ออกทางหนังสือพิมพ์ และนิตยสารอเมริกัน

ครั้นแล้วเราก็ได้ข่าวน่าแปลกใจออกมาจากฝ่ายโซเวียตว่าถ้าฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกันใช้อาวุธนิวเคลียร์ต่อราษฎรเวียดนามไซร์ ฝ่ายโซเวียตก็จะให้อาวุธนิวเคลียร์แก่ราษฎรเวียดนามเพื่อใช้โต้ตอบจักรวรรดินิยมอเมริกัน

ส่วนฝ่ายจีนนั้นตั้งแต่ก่อนจีนทดลองระเบิดปรมาณูลูกแรกใน ค.ศ. ๑๙๖๔ ได้แถลงเปิดเผยว่า ถ้าจักรวรรดินิยมอเมริกันรุกรานเข้าในเวียดนามไซร์ ฝ่ายจีนก็พร้อมเสียสละทุกอย่างเพื่อช่วยราษฎรเวียดนาม และ “สงครามไม่มีขอบเขต” ก็จะเกิดขึ้น ผู้มีอำนาจ “ทางทหาร” ของประเทศใด ๆ จะเข้าใจความหมายของคำว่า “สงครามไม่มีขอบเขต” อย่างไรหรือไม่ก็นั่นที่สุดแท้ แต่จักรวรรดินิยมอเมริกันนั้นเข้าใจ จักรวรรดินิยมอเมริกันมองการณ์กลับและองค์การเปิดเผย ซึ่งมีหน้าที่ศึกษาคนคว่ำเรื่องจีนอย่างเป็นทางการซึ่งเรียกวิทยานเป็นภาษาอังกฤษว่า “Sinology” คือ “วิทยาเกี่ยวกับเรื่องจีน” จึงศึกษาคนคว่ำว่าในขณะที่จีนยังไม่มีอาวุธนิวเคลียร์นั้น จีนจะต่อสู้สงครามที่ฝ่ายอเมริกันใช้อาวุธนิวเคลียร์โดยวิธีทำ “สงครามไม่มีขอบเขต” อย่างไร เพราะการที่จีนมีคำขวัญว่า “อาวุธปรมาณู” (นิวเคลียร์) คือ “เสื่อกระดาน” นั้น มิใช่คำขวัญที่กล่าวขานลอยๆ ตามตัวหนังสือแต่จะต้องมีความหมายในการบ่งชี้ของ “สงครามไม่มีขอบเขต” ที่สามารถต่อสู้อาวุธนิวเคลียร์หรือสามารถข่มขมิให้ฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกันใช้อาวุธนิวเคลียร์ได้ เพราะอาวุธนิวเคลียร์

มีอาจใช้ได้ผลทุกพื้นที่ในโลก เช่นจักรวรรดินิยมจะไม่กล้าใช้อาวุธนิวเคลียร์ในยุทธภูมิที่เกิดขึ้นในดินแดนสัมพันธมิตรของตนที่สงครามไม่มีขอบเขตขยายมาถึงได้โดยสาตราวุธมาตรฐานและกองทัพมหาศาลที่ฝึกฝนไว้รบด้วยดาบปลายปืนด้วย เพราะจะทำให้พลเมืองแห่งสัมพันธมิตรของตนเองต้องพินาศไปด้วย แต่เพื่อป้องกันมิให้ลูกสมุนเกิดขวัญเสีย จักรวรรดินิยมอเมริกันจึงไม่อธิบายความเข้าใจของตน เช่นว่าให้ลูกสมุนเข้าใจ ปลอ่ยให้ลูกสมุนคนองปากโฆษณาเชื่อนั้นในอานุกาภาพนิวเคลียร์ของจักรวรรดินิยมอเมริกันที่สามารถคุ้มครองบรรดาสมุนได้

ต่อจากนั้นมา เราไม่ได้เชื่อว่าจักรวรรดินิยมอเมริกันดำริใช้อาวุธนิวเคลียร์ทาง “ยุทธศาสตร์” ในสมรภูมิเวียดนาม แต่ได้อ่านนิตยสารอเมริกันว่าพวกเขาดำริใช้อาวุธนิวเคลียร์ทาง “ยุทธวิธี” เพื่อจำกัดขอบเขตสงครามคือใช้หัวกระสุนปืนใหญ่นิวเคลียร์และหัวจรวดนิวเคลียร์ระยะสั้น นิตยสารอเมริกันชี้แจงว่าเรื่องนักใช้ไม่ได้ในยุทธภูมิเวียดนาม ซึ่งมีภูมิประเทศเป็นป่าเขา และเหตุสำคัญคือการรบที่นายทหารบางคนเรียกว่า “การรบนอกตำรามาตรฐาน” ที่ราษฎรเวียดนามดำเนินอยู่นั้นจะก่อให้เกิดภาพ “ฝังได้” เพราะฝ่ายราษฎรเวียดนามรบตามมาตรฐานที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้ว คืออาศัยภูมิประเทศกำบังสามารถเข้าประชิดตัวข้าศึกในระยะใกล้แล้วใช้ดาบปลายปืนหรือปืนกลมือ ทางทหารอเมริกันกล่าวว่า ถ้าใช้ปืนใหญ่ยิงกระสุนหัวนิวเคลียร์ในยุทธภูมิเวียดนามแล้วจะเกิด “ฝังได้” นั่นก็คือกระสุนปืนใหญ่

ชนคนนเมอถูยงตกลงทแนวทหารรายฎรเวียดนาม ทหารที่จะตายทั้น
 ท คอผู้ทถูกสเกดระเบิดส่วนทหารที่ถูกกั่มมันตภาพรังษันนยังไม้ตาย
 ทั้นทคอจะตายอกระยะหนึ่ง ชงอาจหลายช่วโมงหรืออก๒-๓วัน ทหาร
 ส่วนนแม่จะต้องตาย แต่กยังใช้ดาบปลายบ้นหรือบนกลมอรูกมาถึง
 ฐานทตงบนใหญ่หรือฐานจรวดระยะสั้นทำการประจัญบานทหารอเมริ-
 กันที่ฐานบ้นใหญ่หรือฐานจรวदनันแล้วยัดฐานนนั้นได้ โดยเหตุนี้จักร-
 วรรดินิยมอเมริกันจึงระงับไม้ใช้อาวุธนิวเคลียร์แม่ในทาง “ ยุทธวิธี ”
 ในสมรภูมิเวียดนาม ทังนี้มิใช่เป็นไปตามข้อแก้ตัวของบางคนว่า
 เพราะจักรวรรดินิยมอเมริกันเป็นคนใจบุญสุนทรทาน ในทางทหารนั้น
 ฝายทำสงครามก็ต้องการชนะสงครามแต่การไม้ใช้อาวุธนิวเคลียร์ใน
 เวียดนามนั้นมิใช่ว่าไม่ตั้งใจจะใช้ แต่ปัญหาคืออยู่ที่ว่าไม่สามารถใช้ตาม
 เหตุที่ข้าพเจ้ากล่าวนี้

—๗—

เมื่อจักรวรรดินิยมอเมริกันจำใจต้องยับยั้งไม้ใช้อาวุธนิวเคลียร์ใน
 เวียดนามแล้ว ก็หันมาใช้วิธีเกณฑ์หรือจ้างทหารในประเทศลุดสมุน
 ให้ส่งทหารไปช่วยรบในสมรภูมิเวียดนามและลาวเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย
 จ่ายทหารอเมริกัน ซึ่งต้องเดินทางมาไกลและเสียเงินเดือนและเบบ
 เลียงแพงกว่าเกณฑ์หรือจ้างทหารในเอเชีย

รัฐบาลไทยสมัยจอมพลถนอม-ประภาสได้ปฏิบัติตามคำเรียก-
 ร้องของจักรวรรดินิยมอเมริกันในการส่งทหารไปสมรภูมิเวียดนามและ
 ลาว

ข้าพเจ้าได้บินวิฑูกรรมประชาสัมพันธ์กระจายถ้อยแถลงของ
 จอมพลทั้งสองและนายทหารชั้นสูงบางคน ให้เหตุผลในการทขอมให้
 จักรวรรดินิยมอเมริกันตั้งฐานทัพในประเทศไทย เพอรุกรานและส่ง
 เครื่องบินทิ้งระเบิดทำลายเวียดนามและส่งทหารรับจ้างไปรบในเวียด
 นามและในลาวนั้นว่า “ ทางทหารถือว่าการส่งทหารไปทำการรบนอก
 ประเทศไทยนั้น เป็นวิธีดีกว่าให้มีสนามรบในประเทศ ” ข้าพเจ้าจึง
 เกิดสงสัยว่าท่านทั้งสองอ้างว่า “ ทางทหาร ” นั้นเป็นทางทหารเฉพาะ
 ท่านทั้งสองกับบางคนทีสนับสนุนท่านที่ถือทฤษฎีสงครามรุกราน หรือ
 เป็นทฤษฎีของสถาบันศึกษาการทหารของทุกประเทศ แม้ในประเทศ
 ฝ่ายตะวันตกที่อยู่ในค่ายซึ่งเรียกกันว่า “ ค่ายเสรีนิยม ” ได้สอนไว้
 เช่นนั้น เพราะเท่าที่ข้าพเจ้าเคยสังเกตการฝึกและการซ้อมรบของทหาร
 สมัยก่อน ๆ นั้นมีการฝึกและซ้อมรบทั้งทางรุกและทางตั้งรับ การรุก
 ไปรบในดินแดนอื่นนั้นมิใช่ได้ชัยชนะเสมอไปเช่นนโปเลียนที่รุกไป
 ถึงมอสโคว์ก็ต้องพ่ายแพ้ จึงต้องถอยทัพอย่างระส่ำระสาย ส่วนรุส-
 เซียตั้งรับที่มอสโคว์นั้นเมื่อนโปเลียนต้องถอยทัพ กองทัพรุสเซียได้
 ขับไล่กวาดล้างทหารฝรั่งเศสพ้นจากดินแดนรุสเซียแล้ว กองทัพรุส-
 เซียพร้อมด้วยสัมพันธมิตรก็เคลื่อนพลเข้าดินแดนฝรั่งเศสอย่างง่าย
 ง่าย อันเป็นเหตุให้นโปเลียนต้องสละราชสมบัติ

ทหารเยอรมันภายใต้ไกเซอร์ วิลเลียมที่ ๒ ที่ถือทฤษฎีรุกไปทำ
 การรบนอกประเทศเยอรมันนั้น ในที่สุดก็ต้องแพ้ในดินแดนฝรั่งเศส
 นี้เองอันเป็นเหตุให้ไกเซอร์ วิลเลียมที่ ๒ ต้องสละราชสมบัติ

ใน ค.ศ. ๑๕๒๒ รัฐบาลกรีกได้สั่งให้กองทหารของตนทำการโจมตีรุกเข้าไปในดินแดนตุรกีภายใต้รัฐบาลประชาธิปไตยที่เคมาลปาชาเป็นประมุข ในที่สุดทหารกรีกพ่ายแพ้ ผู้บัญชาการทหารกรีกยกกองทหารของตนกลับประเทศกรีกทำการจับกุมรัฐมนตรีกรีกหลายคนที่เป็นผู้รับผิดชอบในการก่อสงครามนั้น ส่งศาลสนามพิจารณาตัดสินประหารชีวิตรัฐมนตรีเหล่านั้น เรื่องร่อนถึงพระเจ้าคอนสแตนตินที่ ๑ ซึ่งต้องสละราชสมบัติ และร่อนไปถึงพระเจ้าโมฮัมเมดที่ ๖ แห่งตุรกีเองด้วย ที่รัฐบาลเคมาลปาชาได้ประกาศยุบตำแหน่งสุลต่านแล้วพระองค์ต้องลี้ภัยไปอยู่ต่างประเทศ

ฮิตเลอร์ ถูกรัฐบาลอังกฤษกำลังไปรบนอกประเทศแต่ในที่สุดก็พ่ายแพ้ในต่างประเทศแล้วฝ่ายสัมพันธมิตรก็ยกกำลังมายึดครองดินแดนเยอรมันจนถึงปัจจุบันนี้

ฝ่ายจักรวรรดินิยมฝรั่งเศสที่เคยล่าอาณานิคมโดยวิธียกทหารไปยึดครองดินแดนอินโดจีนและอื่นๆ เมื่อศตวรรษที่ ๑๙ นั้น เมื่อเสร็จสงครามโลกครั้งที่ ๒ แล้วก็ทำวิธีเก่าซ้ำอีกโดยส่งทหารไปรบในอินโดจีน ผลสุดท้ายจักรวรรดินิยมฝรั่งเศสก็พ่ายแพ้ในอินโดจีน มีเพียงเท่านั้นยังเสียอำนาจในอาณานิคมหลายแห่ง เพราะทหารอาฟริกาที่ฝรั่งเศสส่งมารบในอินโดจีนนั้นจำนวนไม่น้อยถูกจับเป็นเชลยซึ่งเป็นโอกาสให้เขาได้ศึกษาวิธีทำสงครามประชาชนต่อต้านเจ้าอาณานิคม เมื่อเสร็จสงครามอินโดจีนแล้วอดีตเชลยอาฟริกันก็ได้ร่วมกับราษฎรในประเทศของตนทำการปฏิวัติต่อสู้ฝรั่งเศสเป็นผลให้ดินแดนของตน

เป็นเอกราช เราจะเห็นความจริงว่าหลายประเทศในอาฟริกาที่เป็นเอกราชนั้นมีประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีที่เป็นอดีตเชลยในเวียดนาม ข้าพเจ้าไม่ทราบจำนวนแน่นอนว่าผู้รับจ้าง ซี.ไอ.เอ. ไปรบในประเทศสอนันถูกจับเป็นเชลยเท่าใด

ความรับผิดชอบต่อชะตากรรมของประเทศชาติอยู่ที่ผู้ร่วมกันชักศึกเข้าบ้าน และปล่อยให้สถานะสงครามเกิดขึ้นเพราะการนั้น และการที่ให้อเมริกันตั้งฐานทัพรุกรานประเทศเพื่อนบ้านยังคงมีอยู่ต่อไป

—๘—

โดยที่สงครามในยุคนั้นเป็นสงครามของประชาชนดังกล่าวในข้อก่อน ๆ จึงเป็นการสมควรที่ประชาชนพลเมืองสามัญชนจะต้องทราบเป็นเบื้องต้นถึงเครื่องมือและสาตราวุธมาตรฐานและนอกมาตรฐาน และฝึกฝนการใช้เครื่องมือและสาตราวุธเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะเกิดขึ้นจากสงครามที่ใช้สาตราวุธนั้น ๆ

ก. สาตราวุธมาตรฐานที่ประชาชนสามารถทำได้เองในท้องที่คือ มีด หอก หลาว แหวน คันกระสุน ธนู หน้าไม้ แร้ว ฯลฯ วัตถุระเบิดอย่างง่าย ๆ ที่ราษฎรสามัญในชนบทรู้จักทำดินเผาเอามาทำเป็นพลุและดอกไม้เพลิง หรือในภาคอีสานเอามาทำบั้งไฟในเทศกาลแข่งบั้งไฟ พวกพรานพนเมืองก็ทำปืนได้เองอย่างง่าย ๆ เช่นพรานหลังเขาหัวหินที่ช่วยงานเสรีไทยได้เอากันร่มมาตัดทำเป็นลากล่องปืนและเอาหัวไม้ขีดไฟมาทำเก็บ

กระป๋องของไทยก็เคยมีชื่อเสียงในการประจัญบานกับทหาร
พม่ามาแล้วในอดีต ถ้าได้รับการฝึกฝนให้ดีประกอบด้วยกำลังใจสูง
ก็เข้าประชิดตัวประจัญบานข้าศึก หรือยึดเขตในเมืองและในชนบทแม้
ข้าศึกมีปืนอัตโนมัติชนิดนั้นได้

จ. แม้สาตราวุธสมัยใหม่ที่มีปืนอัตโนมัติสั้นยาว แต่ดาบ
ปลายปืนยังคงใช้ได้และเป็นสาตราวุธเด็ดขาดที่ใช้ประจัญบานในระยะ
สั้นตามภูมิประเทศที่อำนวยซึ่งทหารราษฎรเวียดนามและทหารราษฎรจีน
ได้เคยใช้มาและยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน

อันที่จริงดาบปลายปืนนั้น มีผู้คิดประดิษฐ์ขึ้นภายหลังที่มีผู้คิด
ประดิษฐ์ปืนยาวที่ใช้ดินดำแล้วพัฒนามีประสิทธิภาพจนถึงต้นคริสต์-
ศตวรรษที่ ๑๗ แล้ว จึงได้มีนายพลฝรั่งเศสคนหนึ่งซึ่งเป็นชาวเมือง
“ไบยอน” (Bayonne) ได้ให้ชาวเมืองนั้นทรมองเสียงในการทำมัด
แล้วอยู่จัดทำมัดแหลมคมเพื่อสวมใส่ที่ปลายกระบอกปืน ฉะนั้นดาบ
ปลายปืนจึงมีชื่อเรียกเป็นภาษาฝรั่งเศสว่า “ไบยอนเน็ตต์” (Baïonnette)

ดาบปลายปืนได้พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อให้มีประสิทธิภาพ
ใช้ได้เหมาะสมแก่ปืนยาวที่พัฒนา

ครั้นแล้วดาบปลายปืนก็ได้รับความยกย่องว่าเป็นอาวุธสำคัญของ
ทหารรบประจัญบานปืนยาว แม้นปืนสั้นปืนยาวจะมีประสิทธิภาพสูงแต่
ดาบปลายปืนก็ยังใช้ได้ เช่นต้องใช้ดาบปลายปืนเพราะหมดกระสุนที่
จะใช้ปืนเล็กยาว หรือในกรณีทาบไล่ข้าศึกที่แตกถอยไม่มีกำลังใจรบ
ฝ่ายจับไล่ข้าศึกใช้ดาบปลายปืนเพื่อประหัตกระสุนปืน หรือในกรณี

แอบโจมตีข้าศึกโดยใช้กำลังย่อยไม่ถึงขนาดกรมหรือกองพล และไม่ต้องการให้ข้าศึกได้ยินเสียงปืน

สงครามประชาชนที่ทหารของราษฎรทุ่มกำลังใจสูงโดยมีจิตสำนึกในชนชั้นวรรณะของตนที่จะต้องปลดแอกจากการกดขี่เบียดเบียนของอภิสิทธิ์ชนและจักรวรรดินิยมก็อาจอาศัยภูมิประเทศเป็นฉากกำบังเข้าประชิดข้าศึกทำการประจัญบานทำลายข้าศึกก็ได้

ก. เครื่องมอรวและสาตราวุธมาตรฐานประสิทธิภาพสูงสมัยใหม่ นั้นไม่มีชาติใดหรือกลุ่มชาติใดจะผูกขาดทำได้แต่เฉพาะฝ่ายตนโดยลำพังเท่านั้น หลายประเทศมีการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคนิคสูงจึงสามารถทำเครื่องมอรวและสาตราวุธที่มีคุณภาพเท่าเทียมหรือใกล้เคียงกันได้ ฉะนั้นจึงควรให้พลเมืองสามัญชนรู้ไว้เป็นเบื้องต้นโดยไม่ต้องเกรงว่าพลเมืองจะเกิดขวัญเสีย แต่เพื่อให้รวมมือกันป้องกันมิให้เกิดสงครามหรือถ้าจำเป็นต้องทำสงครามก็จะสามารถป้องกันภัยอันตรายจากผลสงครามให้น้อยลงได้ เปรียบเหมือนการป้องกันโรคก็ต่อซึ่งแรงให้พลเมืองเข้าใจโรคหิวาตเพื่อจะได้ป้องกันโรคนี้ให้ได้ผล การปิดบังหรือทำให้พลเมืองเข้าใจผิดว่าจะมีชาติอื่นใดช่วยคุ้มครองให้หนักเท่ากับทำสงครามจิตวิทยาเอาแก่พลเมืองของตนเอง

ปัจจุบันนี้เครื่องมอรวทางบก ทางทะเล ทางอากาศ และสะเทินน้ำสะเทินบกด้วยกลไกนานาชนิดมีประสิทธิภาพสูง ได้มีอาวุธ (Guided missile) ที่พัฒนามาจากจรวด (ข้าพเจ้าจึงขอรวมเรียกว่า “จรวด”) ที่ยังได้ระดับไกลกว่าปืนใหญ่มาก โดยเฉพาะจรวดจากพื้นดินสู่พื้นดินนั้นสามารถยิงระยะไกลได้ไกลกว่า ๑๐,๐๐๐ กิโลเมตร หรือยิงข้ามทวีป

ได้ เรือรบสมัยใหม่ของหลายประเทศที่เป็นเรือบนน้ำและเรือดำน้ำกวด
จรวดปานกลางหรือขนาดยิงไกลได้หลายพันกิโลเมตร เครื่องบินทง
ระเบิดสามารถบินสูง บรรทุกลูกระเบิดเพื่อทิ้งทำลายในพื้นที่ห่างไกล
ฐานทัพอากาศฯลฯ ปัจจุบันทุกแห่งหนในโลกเป็นจุดที่ฝ่ายปรบักษ์สามารถ
ทำลายในทางยุทธศาสตร์ได้ด้วยสาตราวุธมาตรฐานที่มีอำนาจทำลายสูง
และด้วยระเบิดนิวเคลียร์ ถ้าเราดูแผนที่ประเทศไทยแล้วจะเห็นว่า
กรุงเทพฯ ตั้งอยู่ห่างจากเขตแดนในระยะไกลที่สุดประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร
เศษ และห่างจากเขตแดนไทยระยะไกลที่สุดประมาณ ๘๐๐ กิโลเมตร
ฉะนั้นแม้ไม่ต้องกล่าวถึงเครื่องบินและเรือรบของข้าศึกก็สามารถ
ทิ้งระเบิดหรือยิงจรวดในระยะไกลมายังกรุงเทพฯ แล้ว จรวดพินดินสู่
พินดินระยะกลางที่ตั้งฐานจากนอกเขตแดนไทยก็สามารถยิงสู่กรุงเทพฯ
ได้ เราจึงต้องปรึกษาหารือพลเมืองเพื่อช่วยกันหาทางป้องกันมิให้ประ-
เทศไทยพัวพันกันในการสงครามระหว่างชาติ

ชนิดต่าง ๆ ของอาวุธนิวเคลียร์ที่พัฒนาจนถึง ค.ศ. ๑๙๖๗ มีดัง
ต่อไปนี้

ก. ระเบิดปรมาณูลูกแรกทดลองเมื่อวันที่ ๒๖ ก.พ. ๑๙๔๕
ที่อาลาโมกอร์โดในมลรัฐนิวแม็กซิโกของ ส.ร.อ. เป็นชนิดแยก
(FISSION) ปรมาณูพลังเท่ากับดินระเบิด ที. เอ็น. ที. ๒๐,๐๐๐ ตัน
หอคอยเหล็กซึ่งใช้เป็นททดลองนั้นได้ถูกทำลายเป็นผุยผงโดยสิ้นเชิง
มีความร้อนบัดลัษย์ทำให้ทรายในทะเลทรายถูกความร้อนเผาละลายเป็น
ก้อนแก้วในรัศมี ๘๐๐ หลา มีแสงส่องรุ่งโรจน์ในรัศมี ๑๐ ไมล์

ข. วันที่ ๖ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ เครื่องบินอเมริกันได้ทิ้งลูกระเบิดปรมาณูลงยังเมืองฮิโรชิมา มีพลังเท่ากับ ๒๐,๐๐๐ ตัน ที. เอ็น. ที. ได้ทำลายกลางเมืองนั้นโดยล้มปล้นในบริเวณ ๔ ตารางไมล์ คนตายทันที ๖๖,๐๐๐ คน และบาดเจ็บกับถูกกัมมันตภาพรังสีตายต่อมามาก ๖๕,๐๐๐ คน ร้อยละ ๖๗ ของอาคารแห่งเมืองนั้นถูกทำลายหรือเสียหายอย่างหนัก

ต่อมาอีก ๓ วัน คือวันที่ ๙ สิงหาคม ๑๙๕๕ เครื่องบินอเมริกันทิ้งระเบิดปรมาณูลงยังเมืองนางาซากิ จำนวนคนตายทันที ๓๕,๐๐๐ คน และบาดเจ็บถูกกัมมันตภาพรังสีอีก ๒๕,๐๐๐ คน

ค. เดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๕๑ ส.ร.อ.ได้ทดลองระเบิดนิวเคลียร์ชนิดใหม่เรียกว่า ลูกระเบิดไฮโดรเจน หรือลูกระเบิดเทอร์โมนิวเคลียร์อันเป็นชนิดผนึกรวม (FUSION) ซึ่งต่างกับชนิดแยก (FISSION) ชนิดใหม่นี้มีพลังมากกว่าชนิดที่ทิ้งลงยังฮิโรชิมาและนางาซากิหลายเท่า

(๑) ขนาดที่ทดลองครั้งแรกนั้นมีพลัง ๕ เมกาทัน หรือเท่ากับ ๕ ล้านตันดินระเบิด ที. เอ็น. ที. มีพลังทำลายบริเวณ ๑๕๐ ตารางไมล์ราบคาบทันที และก่อให้เกิดความร้อนเป็นบัลลย์ไฟในบริเวณ ๕๐๐ ตารางไมล์

(๒) วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๑๙๕๒ ได้ทดลองที่มหาสมุทรแปซิฟิกด้วยขนาดมีพลัง ๕ ถึง ๗ เมกาทัน หรือเท่ากับ ๕ ล้านตันดินระเบิด ที. เอ็น. ที. ได้ทำให้เกาะที่ถูกระเบิดนั้นหายสูญไปและทำให้เกิดหลุมลึก ๑๗๕ ฟุต เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ ไมล์ และก่อให้เกิดความร้อนบัลลย์กับกัมมันตภาพรังสีในบริเวณ ๑,๐๐๐ ตารางไมล์

(๓) มีนาคม ค.ศ. ๑๙๕๔ ได้ทดลองขนาด ๑๒ ถึง ๑๔ เมกาทัน ซึ่งมีอำนาจมากกว่าชนิด ๕ เมกาทันตามที่ได้กล่าวมาแล้ว นั้นมาก เรือहाปลาญบูนท์ทำการอยู่ห่างจากศูนย์กลางทดลอง ๕๐ ไมล์ นั้นได้ถูกเงาถ่านของกัมมันตภาพรังสีทำให้ลูกเรือญี่ปุ่นทั้ง ๒๓ คนต้องบาดเจ็บและตายในเวลาต่อมา ส่วนอีกคนหนึ่งตายทันที

(๔) ฝ่าย ส.ร.อ. และโซเวียตแข่งขันกันทดลองระเบิดไฮโดรเจนขนาดมีพลังมากชนิดที่ ถัดคิดเพียง ค.ศ. ๑๙๖๑ มีขนาด ๒๕ เมกาทันที่มีพลังมากกว่าลูกระเบิดที่ลงยังฮิโรชิมา ๑,๒๐๐ เท่า ลูกระเบิดขนาดนี้เพียงลูกเดียวสามารถทำลายมลรัฐของ ส.ร.อ. ให้พินาศแหลกลาญได้และถ้าใช้ขนาดนี้ ๒,๐๐๐ ลูกก็สามารถทำลาย ส.ร.อ. ทั้งประเทศได้

(๕) ลูกระเบิดปรมาณู ซึ่งจีนทดลองลูกแรก เมื่อตุลาคม ค.ศ. ๑๙๖๔ แล้วพัฒนาลูกระเบิดไฮโดรเจนได้โดยเร็วกว่าที่ฝ่ายอื่น ๆ ทำนั้น มีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับ ส.ร.อ. และโซเวียต

ง. จรวดหัวนิวเคลียร์ขนาดต่างๆ สำหรับยิงในระยะไกลเป็นอาวุธนิวเคลียร์ทางยุทธวิธี และระยะไกลเกินกว่า ๖ พันไมล์ ที่เรียกว่าจรวดข้ามทวีปเป็นอาวุธนิวเคลียร์ทางยุทธศาสตร์

จ. กระสุนปืนใหญ่หัวปรมาณูยิงจากปืนใหญ่ทำเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๕ ขนาด ๒๘๐ มม. ต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๕๗ มีขนาดเล็กลงมา ๒๑๖ มม. และมีข่าวต่อมาว่าทำขนาดเล็กอีกสำหรับยิงจากระถังขนาดหนัก เป็นอาวุธปรมาณูทางยุทธวิธี

นอกจากอาวุธมาตรฐานแล้ว อาวุธเคมี, อาวุธชีววิทยา, อาวุธ
รังสีวิทยา ฝ่ายนับถือธรรมระหว่างประเทศเห็นว่าเป็นสาตราวุธนอก
มาตรฐาน แต่ฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกันถือว่าเป็นอาวุธมาตรฐาน

ก. การทำสงครามโดยการใช้อาวุธเคมีนั้นเรียกว่า “สงคราม
เคมี” (Chemical Warfare) อักษรย่อ “CW” สัญญากรุงเฮก ค.ศ. ๑๘๕๕
ได้ห้ามมิให้ผู้ลงนามในสัญญานั้นใช้แก๊สพิษในการทำสงคราม แต่
ส.ร.อ. ไม่ยอมลงนามในสัญญานั้น โดยถือว่าการใช้เคมีทำสงครามไม่
ผิดศีลธรรม ในสงครามโลกครั้งที่ ๑ เยอรมันเป็นผู้ลงมือใช้แก๊สพิษ
ก่อน ต่อมาสัมพันธมิตรสมัยนั้นก็ใช้โต้ตอบ และต่างฝ่ายต่างพัฒนา
แก๊สพิษจนจนหน้าากไม่อาจป้องกันได้ ครั้นแล้วกระสุนปืนใหญ่ที่ใช้
ยิงกันนั้นเป็นกระสุนแก๊สพิษร้อยละ ๕๐ ทหารฝรั่งเศส อังกฤษ อเมริกัน
ถูกแก๊สพิษเฉลยประมาณร้อยละ ๒๕ แต่เฉพาะทหารอเมริกันเฉลย
ร้อยละ ๒๗ อิตาลีได้ใช้แก๊สพิษแก่อิตาลีอิตาลีใน ค.ศ. ๑๙๓๕ ต่อมาใน
ปัจจุบันอาวุธเคมีได้พัฒนามาก มีทั้งชนิดทำอันตรายแก่ คน สัตว์ พืช
และใช้เป็นควันทิ้งไว้ เผาสิ่งต่างๆ เช่นที่ฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกัน
ใช้อยู่ในเวียดนาม ยกเว้นแก๊สพิษทำลายคนยังไม่ปรากฏว่านำไปใช้
แต่ปรากฏจากข่าวว่าอนุกรรมการสภาผู้แทนอเมริกัน ได้ทำการสอบ-
สวนฝ่ายทหารอเมริกันเมื่อไม่นานมานี้ เนื่องจากฝ่ายทหารได้ทดลอง
พันแก๊สพิษในระดับสูง ทำให้แก่ะ ๖,๐๐๐ ตัวในทุ่งหญ้ามลรัฐอูตาตาบาย
และมีการขนย้ายถึงแก๊สพิษโดยทางรถไฟซึ่งใช้รถตู้ ๑๗๐ หลัง

ข. การทำสงครามโดยใช้เชื้อโรคเรียกว่า “ สงครามชีววิทยา ” (Biological Warfare) อักษรย่อ “ BW ” ปรากฏว่าฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกันใช้ในสงครามเกาหลี และมีข่าวว่าใช้ในสงครามเวียดนามแพร่เชื้อโรคให้แก่คนและสัตว์เลี้ยงและพืช

ค. การทำสงครามโดยใช้รังสีเรียกว่า “ สงครามรังสีวิทยา ” (Radiological Warfare) อักษรย่อ “ RW ” ซึ่งเอกสารฝ่ายตะวันตกได้อ้างถึง แต่ยังไม่รู้ว่าใช้รังสีอย่างไรบ้าง ซึ่งอาจเป็นรังสีอื่นนอกจากกัมมันตภาพรังสีอันเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้ของอาวุธนิวเคลียร์

อาวุธทั้ง ๓ อย่างดังกล่าวแล้วถ้าเรียกรวมกัน ใช้อักษรย่อว่า “ CBR Warfare ” ถ้าจะถ่ายทอดเป็นคำไทยก็คือ “ สงคราม ค.ช.ร. ”

ในเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๖๔ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ประเทศจีนได้ทดลองระเบิดปรมาณูลูกแรกสำเร็จแล้วแถลงว่า การทดลองนั้นเป็นการทำลายการผูกขาดของมหาอำนาจที่ทำอาวุธนิวเคลียร์ไว้ได้เพียงพวกของตนเท่านั้น ฉะนั้น เพื่อสันติภาพรัฐบาลจีนจึงเสนอให้มีการประชุมสุดยอดของทุก ๆ ประเทศในโลกเพื่ออภิปรายการห้ามใช้เด็ดขาดและการทำลายสิ้นเชิงของอาวุธนิวเคลียร์ ข้าพเจ้าเห็นว่าข้อเสนอของจีนเป็นประโยชน์แก่มวลมนุษยธรรมทั้งมวลราษฎรไทย จึงได้มีจดหมายถึงนายกรัฐมนตรีโจวเอินไหลสนับสนุนข้อเสนอของจีนเพราะเห็นว่า เป็นวิถีทางเดียวที่จะป้องกันมิให้การใช้อาวุธล้างผลาญเช่นนี้ในสงคราม และเพื่อให้ประเทศทั้งหลายใช้นิวเคลียร์เป็นประโยชน์แก่มนุษย์ในทางสันติ

นายกรัฐมนตรีโจวเอินไหลได้มีสาส์นถึงข้าพเจ้าตั้งที่ข้าพเจ้าขอให้พนักงานสถานเอกอัครราชทูตกรุงปารีสแปลจากต้นฉบับภาษาจีนเป็นภาษาฝรั่งเศส แล้วข้าพเจ้าได้แปลเป็นภาษาไทยดังต่อไปนี้

คำแปลภาษาฝรั่งเศสจากต้นฉบับภาษาจีน

“ Respecte monsieur Pridi Banomyong

...Je vous remercie de vos felicitations pour l'explosion reussie de la premiere bombe atomique de notre pays, et de votre soutien a la proposition faite par le gouvernement chinois concernant la convocation d'une conference au sommet de tous les pays du monde pour discuter des questions sur l'interdiction complete et la destruction totale des armes nucleaires...Vous et les democrates patriotes Thailandais, vous pouvez pleinement croire a ceci:

A N'importe quel moment et en n'importe quelle circonstance la chine ne sera pas la premiere a utiliser des armes nucleaires.”

CHOU EN LAI

Pekin 2/11/1964

คำแปลภาษาไทย

ท่านปรีดี พนมยงค์ ที่นับถือ

... ข้าพเจ้าขอขบใจท่านในการแสดงความยินดีต่อการระเบิดสำเร็จ
ซึ่งลูกระเบิดปรมาณูลูกแรกของประเทศเรา และในการสนับสนุนของ
ท่านต่อข้อเสนอของรัฐบาลจีนเกี่ยวกับการเรียกประชุมสุดยอดของทุก
ประเทศในโลกเพื่ออภิปรายปัญหาการห้ามใช้เตี๊ยะชาดและการทำลาย
สันเขิงซึ่งอาวุธนิวเคลียร์..... ท่านและนักประชาธิปไตยรักชาติไทย
สามารถเชื่อได้อย่างเต็มที่ดังต่อไปนี้

“ไม่ว่าเมื่อใด และไม่ว่าในกรณีใด ประเทศจีนจะไม่เป็นฝ่าย
แรกใช้อาวุธนิวเคลียร์”

(ลงนาม) โจว เอิน ไท

ปักกิ่ง 2/11/1964

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์สันติเวทย์ ข้างท่าทหาร ป.ท. หน้าพระลาน

หน้าประตูพิเศษไชยศรี กรุงเทพมหานคร โทร. ๒๒๓๗๔๗

อุบติพย วิมลลักษณ์ เจ้าของ ผู้จัดการ และผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕๓๗